

paa en nyttig Maade i Stedet for at sove eller sidde paa Beværtning og blive tykkere og tykkere for hver Dag. Manden afviste med Foragt en saadan Tanke; det vilde være dybt under Droskekuskens Værdighed at udføre et saadant Arbejde, som kunde være godt nok til Kvinder, men til Droskekusken, Nej! — Den højerestillede Embedsmands Høflighed var nu ikke større end hans Ræsonnementsevne! — Hvorledes skulde et Strikketøj kunne være under nogens Værdighed, naar de ikke derfor forsømte andre og vigtigere Opgaver? Er det mere overensstemmende med Mandfolkeværdigheden at sove og drikke Tiden bort end at anvende den til at strikke Strømper, saa ser det galt ud med denne Værdighed. Men den trænger vist ogsaa til at reformeres fra Grunden.

Naar f. Eks. de senere Aars fortvivlende Arbejdsløshed i saa høj en Grad har virket ødelæggende for Tusinder af Hjem, saa er det uden Tvivl det, at det ligger under Mandfolkenes Værdighed at gøre det Arbejde, som ligger lige for dem. Naar Konen maa paatage sig Forsørgerens Pligt og forlade Hjemmet for at tjene det fornødne til Familiens Underhold, falder det saa i al Almindelighed Manden ind, at han kunde forsøge at holde Huset i Orden, lave noget Mad, se efter Børnene? Nej, det vilde være dybt under hans Værdighed, — det sømmer sig langt bedre for denne Skabningens Herre at tilbringe sin Tid paa Beværtningen med at drikke det op, som Konen fortjener — ellers var han dog ikke noget rigtig Mandfolk.

Og det tragikomiske ved denne Betragtningssmaade, som viser, hvor usolidt dens logiske Grundlag er, viser sig, naar det f. Eks. drejer sig om Søfolk, hvis Mandighed dog i Reglen er temmelig ubestridt. For en Sømand er det fuldstændig korrekt at gøre rent, holde Orden, vaske, koge, ja endogsaa stoppe Strømper og sy Knapper i. Hvorfor i al Verden skal saa en Mand sætte al sin Værdighed til ved paa Landjorden at udføre et Arbejde, som han med oprejst Pande kan udøve om Bord i et Skib, selv naar det ligger ved Bolværk.

Eller er det maaske slet ikke selve Arbejdet, der er saa foragteligt? En Kok og en Skrædder, selv en Tjener og en Vinduespudder — især naar de er dygtige — nyder jo i høj Grad deres Medborgeres Agtelse. Hvor er dog den skjulte Mening i

denne Begrebsforvirring? Det skulde vel ikke være den, at Kokken, Skrædderen o. s. v. arbejder i deres Fag for en mere eller mindre rimelig Betaling, medens en Husmoders Arbejde udføres uden nogen-sinde saa meget som at vurderes, endside indbringe en Øres Vederlag. Det holder Manden — og her maa jeg for en Gangs Skyld give ham Medhold — sig for god til. —

For endelig at komme til Sagen, her vore Sønners Opdragelse, — vi maa alt-saa lade dem vokse op med den Forestilling, at et ærligt Arbejde kan vi alle være bekendt at udføre, — forudsat at vi gør det ordentligt og ikke forsømmer noget andet og vigtigere dermed — for det første. Og for det andet, at det er ynkelt ikke selv at kunne sy en Knap i sine Benklæder eller stoppe et Hul paa sine Strømper, kort sagt, at en ordentlig Mand kan klare sig selv og skal ikke være afhængig af sin Kones Hjælp.

Hvorfor desuden skulde vore Drengene ikke have den Fornøjelse at kunne anvende deres Hænder ogsaa paa den nyttige Maade, som Haandarbejde er. Naar man samler sin Familie hyggeligt til Højt-læsning, saa er det Synd at Drengene skal sidde med Hænderne i Skødet, hvis de da ikke piller, brækker i Stykker eller vælter med dem, fordi det falder dem unaturligt at lade dem være uvirksomme.

I en senere Artikel skal jeg komme tilbage til vore Sønners Opdragelse i Retning af andre Smaating, som ligesom den omtalte øver sine store Virkninger i det daglige Liv.

E. H.

Kvindens politiske Valgret.

Paa D. K.'s Vegne interPELLEREDES Kandidaterne ved Valget i Vervingekredsen angaaende deres Stilling til Kvindens politiske Valgret af Karen Mortensen fra Odense.

Som det var at vente, stillede begge Kandidater sig overordentlig velvilligt til Sagen. Indenrigsminister Jensen-Sønderup udtalte, at Sagen vilde blive gennemført sammen med den øvrige Grundlovsændring.